

טוף בקלפי פרק רביעי יומא

הא מ"י ד"ר מנחם
עבודת וזכ"ל י'
ג' ב' ט' ט' ג' ג'

וצייר דליתחם האכל היה נשמע בשמונה תחומי שבת - תימה
דכחמכתא תמיר פ"ג (משנה ח) הן מיריחו היו שומעין קול
עצר גדול שנתפח ומזכח האם דהוא עמר היכל ויש לומר דלירי
דליתחם לא היו נשמעין אלא ח' תחומי שבת אבל האמר עלמו נשמע
ביריחו או נמי מתוך ח' תחומי שבת
היו מרגישין קול צירי הדלתות אבל
אדם יוכל להרגיש שהוא קול צירי
ומיריחו היו שומעין קול הצרה בעלמא
אבל מי שלא היה יודע לא היה מרגיש
מה קול היה זה וכן פירשתי ספיק
(דף ג' ד"ס וזהו) גבי גביעי כרחי :
בלה שכיוונושלים לא היה לה צריכה
להתבסס מריח הקטרת .

רבינו הגאון
הכל אוחזין פ"ג שנה היה
שומעין לו ביה"כ וכן
לכשר לבנים ופשוט
לכשרי נכנס ויצא עמי .
ואחרי שנה שיש חזקין
אל וכן לבוש שחורים
ועשר שחורים כ"כ ג'
ועל ולא יבא עמי .
וכיון שיהא כח אביר
בשה או פח חלה אחר
הרגל (ח"א) (י"ג) ימים ומת
ונשמע אחיו הכהנים
מלבדך בשם ארבעים
שנה (קורא) חורבן
ח' בית ה' היו דלתות
ההיכל נפתחות מאליהן
ועד שער ביה"כ ויב'ו
ואחר כבר נזכר עליה
וכרחי בן עירי ואמר
פחה לבנן דלחך (אמר)
בנחך נקרא לבנו
כפני שמלכין עונותיהם
שיל ישראל נקרא יציר
שחיה מלכא ומרמיא
פחית כתיב : תר' י'
פעמים מזכיר ב' השם
בו ביום ג' בויהו
ראשון ג' בויהו עני
ו' בשעיר השעילה
וה' בנדרות וכן אמר
אנא השם בקל נסך
אוה"כ תריס קול'ו
ונשמע קולו ביהוה א'
יוח' ג' מירושלים עד
ירוח' פרסאות . תנא
ציר ההיכל הוה נשמע
ב' תחומי שבת כו' .
א"ר יציר עליית גורל
מתוך קלפי מעכבת .
הנהיג על ב' השערים
אינה מעכבת ר' יודן
אמר א"ר עלייה יודן
מעכבת ומה נתינה
דכתיב ותן אהרן
אינה מעכבת עליה ולא
כתוב בה והעלה הכותן
ואם כ"ש שאינה מעכבת
לאו הקדים מ' ע"ש
לכתיבו כגון שחיפה
הרז אם ה' ק' י' ח'
לברכה אינה מעכבת
אליבא דר' יהודה דאמר
דברים הגעשין בבגדי
לכן בחזק לא מעכב
לא פליגי אליבא
ד' נחמיה כו' . ודלוק
ויהוה ר' נחמיה
פסורתי בארית פתח
הישיאו לו את הק"ר
וכולי עלמא יהוה ר' י'
ה' ש' ע' ה' הגדולות
עלייתן ותיבתן על
השערים וחס' י' ב'
הקפות ותיבתן על
ה' ותיבתן ותיבתן
בגדי לבן בחזק ה'
אבא דאמר אליבא ד'
נחמיה דאמר מעכבת
כ"ש לא פליגי כומר
ר' יציר ר' יודן קומי
מעכבת כ"ש פ' י'
אליבא דר' יהודה
ר' יודן כ"ר יהודה

התנא ביה קרא אביר עלה ט' .
ומאן דלמך לא מעכבת
סבירא ליה כיון דלא כתב זוי אביר
דלמך ביה קרא לא מעכבת מירי
דקוה אבליה דתמן (מנחת ד"ף) א"ס
לא בלל כשר אביר דכמה זומעין כתיב
בליה בליה אלא כיון דלא כתיב
בשניון זוי לא מעכבת ולמאן דלמך
מעכבת אלא דמי בליה דשאי אלא
דלמך חוקה קלס' כיון דמחוקה
גמריין לעיטובא לשאר מילי שפירשה
גמריין נמי מינה להגדלה כיון דתמא
כה קרא כל דהו :

התנא ביה קרא אביר עלה ט' .
ומאן דלמך לא מעכבת
סבירא ליה כיון דלא כתב זוי אביר
דלמך ביה קרא לא מעכבת מירי
דקוה אבליה דתמן (מנחת ד"ף) א"ס
לא בלל כשר אביר דכמה זומעין כתיב
בליה בליה אלא כיון דלא כתיב
בשניון זוי לא מעכבת ולמאן דלמך
מעכבת אלא דמי בליה דשאי אלא
דלמך חוקה קלס' כיון דמחוקה
גמריין לעיטובא לשאר מילי שפירשה
גמריין נמי מינה להגדלה כיון דתמא
כה קרא כל דהו :

התנא ביה קרא אביר עלה ט' .
ומאן דלמך לא מעכבת
סבירא ליה כיון דלא כתב זוי אביר
דלמך ביה קרא לא מעכבת מירי
דקוה אבליה דתמן (מנחת ד"ף) א"ס
לא בלל כשר אביר דכמה זומעין כתיב
בליה בליה אלא כיון דלא כתיב
בשניון זוי לא מעכבת ולמאן דלמך
מעכבת אלא דמי בליה דשאי אלא
דלמך חוקה קלס' כיון דמחוקה
גמריין לעיטובא לשאר מילי שפירשה
גמריין נמי מינה להגדלה כיון דתמא
כה קרא כל דהו :

חמין גזין : אשור פתח . החזיק הגזול : ולא פתח : לא שייך הכא
אלא (בבבבבב) (דף נ"ג) שלמדו מלון שמקורן לתוכן תחילה :
פלגד דשם : מלבדך ברכת כהנים את העם בשם המפורש של
היו דלך : נשפוט פלגין . סימן לאויבים לבא וליתכס : וכבר
תורה אור נכנסה פליגי : שהפתיחה זו היא סימן

המזין עדי יום מתן אמר רבה בר אבא (ר"ב) שילא
מאי קרא "אלהי פלגין מיר רשע מבך מעול
וזומין רבא אמר מהבא "לכחו הימך דרשע
משפט *אמר* כמין אשור זומין ואל תאשר
חזמין *הגו רבנן* אותה שנה שמת בה שמעתי
הצדיק אחר להם בשנה זו הוא מת אמרו
לו מעיין אמה יודע? אמר להם "בלל יום
הדפורים *יהי* זומין לי זמן אחד ליום
לבנים ועמוף לבנים נכנס עמי ויצא עמי
והיום נזדמן לי זמן אחד לבוש שחורים ועמוף
שחורים נכנס עמי ולא יצא עמי" אחד הרגל
חלה שבועה ימים ומת *ונשמעו* אחיו הדבנים

מלבדך בשם ת"ר ארבעים שנה קודם חורבן
הבית לא היה גורל עולה בימין *אלא* היה
לשון של הורית מלבין *אלא* היה נר מערבי
דולק והיו דלתות ההיכל נפתחות מאליהן
עד שגער בהן רבן יודן בן זכאי אמר לו
היכל היכל כפני מה אתה מבקשת עמך
יודע אני כך שסופך עתיד ליחרב וכבר
נתיבא עליך זכריה בן *עודא* פתח לבגדך
דלחך והאבל אש בארתיך אמר רבי יצחק
בן סבליאי למה נקרא שמו "בגדך" שמלכין
עונותיהן של ישראל אמר רב זורא בר
מוביה למה נקרא שמו "יער" רכתיב "בית
יער הלבנון" לומר לך מה יעד מלבלב אף
בית המקדש מלבלב *דאמר* רב הושעיא
בשעה שבנה שלמה בית המקדש נמטע בו
כל מיני מגדים של זהב והיו מוציאין פירות

בזמניהן וכיון שהרוח מנשבת בהן היו נושין פירותיהן שנאמר י' רעש
כלבנון פרו' ומהן היתה פרנסה לכהונה וכיון שגנננו עובדי כוכבים
לחיבל יבשו שנאמר *ופרח לבנון אומלל* ועתיד הקב"ה להחזירה לנגיפיה
שנאמר *פרוה תפרה ותגל אף גילת רגן כבוד הלבנון וכן לה* : נתגן
על שני השערים : *תנו רבנן* יעשר פעמים מזכיר בהן גורל את השם בר
ביום : בידיו ראשון ושלשה ביודיו שני ושלשה בשעיר המשתלח ואחר
בגדולת *וכבר אמר* השם ושמע קולו ביריחו אמר רבה בר בר תנאי
מירושלים ליריחו עשרה פרסאות וצ"ל דלתות ההיכל נשמע בשמונה תחומי
שבת . עזים שביריחו היו מתעמשות מריח הקטורת . נשים שביריחו אינן
צריכות להתבשם מריח קטורת *כלה שבירושלים אינה צריכה להתמשש
מריח קטורת אמר ר' (יוסי בן דולנאי) עזים היו לאבא (בהר"י) (לכ"מ)
והיו מתעמשות מריח הקטורת *אמר ר' חייא בן אבין אמר רבי
הושע בן קרחה סח לי קול אחר : פעם אחת הלכתי לשילה והדרתי ריח
קטורת מבין כותליה אמר ר' יציר עליית גורל מתוך קלפי מעכבת הנחה
אינה מעכבת ורבי יודן אמר אף עלייה אינה מעכבת אליבא דרבי
יהודה דאמר "דברים הגעשין בבגדי לבן מבחוץ לא מעכבת" כולי
עלמא לא פליגי דלא מעכבת כ"י פליגי אליבא דר' נחמיה מיר מעכבת כ"ר
נחמיה ומאן דאמר לא מעכבת - ה"י מילי עבודה הגדלה לאו עבודה היא
מעכבת אליבא דרבי נחמיה דאמר מעכבת כולי עלמא לא פליגי
דמעכבת כ"י פליגי אליבא דר' יהודה מאן דאמר לא מעכבת כרבי יהודה ומאן
דאמר מעכבת שאני הכא דר' נחמיה ביה קרא אשר עלה אשר עלה תרי זומני
אתיבי מצוה להגדיל ואם לא הגדיל בלא לישנא דאמרת אליבא
דרי יודיה כולי עלמא לא פליגי דלא מעכבת כ"י רבי יהודה היא
אלא

חמין גזין : אשור פתח . החזיק הגזול : ולא פתח : לא שייך הכא
אלא (בבבבבב) (דף נ"ג) שלמדו מלון שמקורן לתוכן תחילה :
פלגד דשם : מלבדך ברכת כהנים את העם בשם המפורש של
היו דלך : נשפוט פלגין . סימן לאויבים לבא וליתכס : וכבר
תורה אור נכנסה פליגי : שהפתיחה זו היא סימן

לחורבן : עלמא בנדוי דלפניו . של פר
אלא עלמא בשם תחואה אלף כשר
לפניו ב' תמורה : ואחר בגרולות לה'
תחואה : וכבר אמר . כלומר וכבר
היה מעשה שהלך קולו עד ירוחו :
בלל : דרכה להתקטש בבשמים :
כברי פכמ' . שם המזבח : ופרשמי
יום פכמ' : מקורת שנתקשה בו
בעוד המשכן בשילה : עליו גזול
פסוק קלפי מעכבת . עבודה שאין
השערים מתפרשין והלשון זה לעזול
אלא ט"פ הגדול לסיך לריך לראות
אזה עלה בימין היא עטיר של ימין
נקבע בו זוי על טלה בשמאל היא
שעיר של שמאל נקבע בו : אכל
סנסס . של גורל על השעיר אינה
מעכבת אפילו לא היינו עליו שהרי
הקובע של ימין בגורל שעלה בימין
וכן שעיר השמאל לגורל שמאל : אף
עליוס אינם מעכבת . ואם יקרא
הקצן שם תחואה על האחת וסס
עוזאל על הצירו הקובעו בלא הגדלה
שאין הגדלה מעכבת אלא שהיא
מורה : אלניס דרבי יודיה כו' .
בפרק הויאלו לו (נחמין דף ט' פליגי
ר' יהודה ר' יודיה א"ס שיהי כבוד
עבודתו להקדים את המזבח ואלמ
ר' נחמיה כל סדר העבודות שנטעות
בבגדי לבן בין כפנים כגון לפני לפני
בין מבחוץ כגון כהיל או בעורה
מעכב דחוקה דכתיבא כענינא
דחארי מוח עלייה כתיבא וכו' יודיה
אמר לא כתיבא חוקה אלא בבגדים
הגעשים בבגדי לבן מנפנים הלך
אלא מבחוץ לר' יהודה דאמר אדכרים
שנעשים מבחוץ לא כתיבא חוקה :
בבגדי טלמא לא פליגי . דאפילו ר'
יציר מודה דלר' יהודה לא מעכבת
דלא לא כתיב בה טיטובא : כי
פליגי אלניס דרבי נחמיה . דאמר
"חוקה" אכל דברים הגעשים בבגדי
לבן כתיבא ולא בבגדי לבן היא כדכתיב
בענינא : שני זומין ר' נחמיה חוקה
לעיטובא בעבודה הוא דאחא לעיטובא
("עד כאן לא אמר רבי נחמיה דכתיב
חוקה בעבודה לעטובא כגון מחיות
תגלים מן המזבח ושחיפה אפר
דעבודות נינה ופסולות כתיב אפר
אכל הגדלה דלאו עבודה היא ששכרה
כגון למאן דאמר לעיל הסגן וכ"ש
מכניסין ידיו של ימין בקלפי אומא
הכא מודה ר' נחמיה דלא מעכבת) :
כולי טלמא לא פליגי דמעכבת .
דקאמר חוקה עלייה כתיב :
שאי פכא דכא נס קרא . אף על
גב דחוקה לאו טלה קיימא לעכב
מעכבת שארי שנה עליו הכתוב לעכב
ומקרא יסירה נפקא לה טיטובא :
אלא

ט' ט' ט' ט' ג'
ט' ט' ט' ט' ג'
ט' ט' ט' ט' ג'
ט' ט' ט' ט' ג'

ט' ט' ט' ט' ג'
ט' ט' ט' ט' ג'
ט' ט' ט' ט' ג'

ט' ט' ט' ט' ג'
ט' ט' ט' ט' ג'
ט' ט' ט' ט' ג'

ט' ט' ט' ט' ג'
ט' ט' ט' ט' ג'
ט' ט' ט' ט' ג'

ט' ט' ט' ט' ג'
ט' ט' ט' ט' ג'
ט' ט' ט' ט' ג'